57e jaar. — Nr 45. Dit nummer bestaat uit 8 bladzijden. Zaterdag 16 April 1910.

Men schrijft in te Tongeren bij V. COLLÉE, uitgever en eigenaar van di blad.

De *POSTRIJDER* verschijnt 's dinsdags, 'sdonderdags en 's zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten *franco* gedaan worden aan den uitgever, **Groote Markt, te Tongeren.**

DE POSTRIJDER
DER PROVINCIE LIMBURG.

Abonnement :
Drie maal per week : 6 fr. per jaar.
Twee „ 5 „
Een „ 4 „
Een blad afzonderlijk 10 centiemen.
De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.
Aankondigingen : 15 centiemen per drukregel.
Reclamen, vonnissen en andere artikels vooraan of binnen in het blad 1 frank den drukregel.

EERSTE BLAD

TONGEREN, DEN 16 APRIL 1910.

Onze Kempen verandert.

Men weet er onophoudelijk...

De grootste werkzaamheid heerscht tegenwoordig in al de koolmijnen van Limburg. In de vijf vergunningen worden de werken zeer naarstig voortgezet en men zou zeggen dat de ingenieurs wedijveren om te zien wie het eerst gereed zal zijn.

De put van 1,350 m., dien men in den zetel van Coursel gegraven heeft, bereikt thans 1,428 meter. Er worden steeds nieuw aders gevonden; de diamant heeft zelfs op groote diepte eene laag prachtig zwart marmer ontmoet.

De kleine stad Beeringen heeft nooit de levendigheid gekend, welke er thans is. Zij verandert zoo op het oog af. Nieuwe huizen worden overal gebouwd en de straten worden verf aald door stoepen. Op de Groote Markt verdwijnen een voor een de oude gebouwen, om plaats te maken voor moderne huizen.

Dezelfde veranderingen kan men opmerken in het naburige dorp Coursel, waar de Maatschappij der Franschen haar voormaamsten zetel hebben zal. Daar ook palmt de agglomeratie snel de heide in. Talrijke werkmanswoningen zijn er uit den grond opgerezen en men heeft er op 1e Maart nog een blok van twintig nieuwe aangevat.

Het is een geweldige, onstuimige, onweerstaanbare bezitneming der vreedzame Kempen, door de nijverheid in hare meest moderne opvatting.

Te Genck zijn er, zooals men weet, drie zetels: die der Luikenaars op den Zwartberg, die van Evence Coppée te Winterslag en die van André Dumont op Waterschey. Ook is de gemeente reeds overbevolkt en 's Zondags zijn de gasthoven proppensvol. De lijn Hasselt-Maeseyck heeft werkmanstreinen moeten inrichten, welke iederen morgen meer dan duizend werklieden op de heide brengen, en de kleine locomotieven, waarmee men zoo zeer lachte, trekken reeds dagelijks van twee tot drie honderd wagens.

Een spoorweg van twaalf kilometer verbindt de koolmijnen aan de lijn Hasselt-Maeseyck.

Men heeft de hand gelegd aan een blok van honderd-vijftig werkmanswoningen, waarvan tachtig te Waterschey en zeventig te Winterslag; die huizen moeten den 1e November voltrokken zijn.

Men zal insgelijks bij André Dumont het bouwen van voorloopige lokalen beginnen, welke moeten dienst doen als kantien, school en kerk voor de werklieden.

Eindelijk, zal den 1e Juni aanstaande, de buurtspoorweg van Genck naar Luik tot Bitsingen in gebruik gebracht worden, 't is te zeggen op de twee derden van zijn doorloop.

Het gemeentebestuur van Genck heeft verscheidene vragen ontvangen, uitgaande van sterke staalfabrieken, ijzergieterijen, enz.., van ons land, die daar werkplaatsen zouden willen oprichten. Zij heeft een besluit genomen, welk voorschrijft dat de fabrieken op een zekeren afstand der gemeente zullen moeten gebouwd worden, op zulk eene wijze dat de oorspronkelijkheid der plaats gevrijwaard blijve.

De automobielweg, dien men aan 't maken is tusschen Hasselt en Genck, gaat snel vooruit. Hij zal het verkeer tusschen de hoofdplaats der provincie en de koolmiddens zeer vergemakkelijken. Van Genck, over Asch en Lanklaer of Mecheten-aan-Maas, kan men gemakkelijk, langs prachtige wegen, naar Eysden gaan, zetel der koolmijnen Limburg-Maas, waar men insgelijks talrijke huizen, bureelen en nieuwe wegen in de heide aan 't aanleggen is.

De lasterpers.

De vijanden der Kerk en van hare bedienaren vinden er een helsch vermaak in zoogezegde klerikale schandalen te verzinnen om aldus den Godsdienst en de katholieke Kerk hatelijk te maken. Zoo kwamen in de laatste 13 maanden in Italië 33 gevallen voor van zeer zware aanklachten gericht tegen seculiere en reguliere geestelijken, welke aanklachten alle — na door de rechtbank te zijn behandeld, eindigen met *eene schitterende vrijspraak der belasterden.*

In de 72 strafprocessen die in den zomer van 1907 voorkwamen, werd de beschuldiging steeds VALSCH bevonden. In Maart 1908 tot Augustus van hetzelfde jaar werden 30 aanklachten volkomen LEUGENACHTIG bevonden. In Italië zijn dus binnen iets meer dan twee jaren **125** zoogenaamde « **klerikale schandalen** » verzonnen door godsdiensthaters.

Het te Lecco verschijnend blad « RESOONE » dat ons die statistieken mededeelt, bewijst tot in de minste bijzonderheden de *vanschheid der beschuldigingen* van de liberale lasterpers.

De eer van al deze door het slijk gesleurde geestelijken is aldus gered, helaas in de meeste gevallen slechts ten deele.

De geuzen lasterpers, getrouw aan de leus van den stamvader der godsdiensthaters gaat maar altijd voort met LIEGEN en LASTEREN in de hoop dat er toch altijd iets bij het volk zal blijven hangen.

Gemeenteraad van Tongeren.

Verleden zaterdag heeft de gemeenteraad eene nieuwe zitting gehouden.

De beslissing te nemen over de uitheiding der waterleiding met doorgang der buizen onder den ijzereneweg, werd tot eene aanstaande zitting verzonden.

Daarna gaf de Raad een gunstig advies over de verpachting van 51 perceelen grond door de Burgerlijke Godshuizen gedaan.

Over de rekening der Hoofdkerk voor 1909, sluitende met een overschot van 2022¼ fr., alsook over de begrooting der Hoofdkerk voor 1910, gaf de Raad insgelijks een gunstig advies.

Tijdens de bespreking der gemeentebegrooting voor 1910 gaf M. de Schepen Modave nogmals kennis aan den Raad der werken welke hij voornemens is uit te voeren. Deze werken zijn :

Plaveiing van den weg naar Bloir, plaveiing van den weg der Fonderie, plaveiing der Breedestraat voor het Begijnhof en van de Koolkuil. Verbetering van den weg naar Mulken, uitbreiding der waterleiding Maastrichtersteenweg, te Bloir, op het Paardskerkhof, enz.

De uitvoeringskosten dezer verscheidene werken bedragen de som van 144,000 fr. Daar Staat en Provincie voor een groot deel in deze werken tusschenkomen, zal de stad eigenlijk maar 60,000 fr. moeten betalen. Ingevolge stelt M. Modave aan den Raad voor eene leening van 60,000 fr. aan te gaan.

Deze leening zou op 33 jaren afgelost zijn door de betaling eener jaarlijksche annuiteit van 2430 fr.

Om zonder noodzakelijkheid geene nieuwe imposten te slaan, stelt M. Modave voor verscheidene andere posten te verminderen : alzoo 1500 fr. op het onderhoud der buurtwegen, 1500 fr. op het onderhoud der straten en 500 fr. op het onderhoud der boulevards.

De werken voor M. Modave voorgesteld worden met eenparigheid gestemd. De leening van 60,000 fr. om deze werken te betalen wordt aangenomen door 5 stemmen (katholieken) tegen 4 (liberalen).

Alsdan deelt M. de Burgemeester aan den Raad mede dat M. de Architekt Christiaens gelast is met een plan van rechtlijning voor de gansche stad op te maken.

De plaveiing van den weg van Nederheim, voorgesteld door M. Modave, wordt aangenomen door 5 stemmen tegen 4.

Verscheidene aanvragen om verhooging van traktement, wegens gemeenteambtenaren, zijn den Raad toegekomen. Deze punten zullen in geheime zitting besproken worden.

De besprongen hooger aangeduid, op het onderhoud der buurtwegen en der boulevards wordt gestemd.

Sprekende over de schoolsoep, zegt M. Neven dat hij dit werk, in alle scholen zonder onderscheid, zou willen zien inrichten.

M. de Burgemeester zou een volledig ontwerp over deze zaak zien nederleggen. M. Neven beloolt zulks in de aanstaande zitting te doen.

Daarna wordt de zitting geheven.

BUITENLAND.

Frankrijk

ONGELUKKIGE VLIEGER. — Graal de Verneuil die te Mourmelon (Frankrijk) proefvluchten deed, is ten gronde geploit en erg gekwetst.

— EEN DRAMA. — Woensdag avond, rond 6 ure, begaf M. Beblique, artillerie-kapitein te Vincennes, zich naar de woning van zijn schoonvader, M. David Simon, op den Quai de la Charente. Tijdens een gesprek ontstond er geschil, denkelijk over geldkwesties, en hierbij greep de kapitein zijn revolver en loste een schot op M. Simon, die in het hoofd werd getroffen en op den slag dood bleef.

In eene naburige kamer benam daarop de kapitein zichzelven het leven.

— VAN WIE WAREN DE SCHILDERIJEN ? — De bedienaren der fakulteit van geneeskunde hebben maandag te Parijs twee overgroote kassen ontdekt, welke na onderzoek bleken te bevatten, 15 schilderijen van gekende Fransche meesters.

In afwachting zijn die schilderijen geborgen.

— ZINNELOOZE AANBRANDER. — De alpenjager Cobade die op 29 Januari te Grenoble zijnen kapitein met eenen bajonetsteek kwetste en zijnen adjudant mishandelde, is zinneloos verklaard en in het gesticht van Bron opgesloten.

— TER DOOD VEROORDEELDE AANGEHOUDEN. — De veiligheidspolicie van Nimes heeft eenen landloper aangehouden wegens diefte.

De kerel zegde zich Gramier te noemen, doch hij werd herkend als zekere Lamarque, overste der beruchte voetbranders der Drôme, die hij verstek ter dood veroordeeld was.

— GEESTIG. — De overstroomingen der maand Januari te Parijs hebben vele inwoners verplicht geweest hunne huizen te ontvluchten.

Als nu de bewoners teruggekeerd zijn hebben velen, hier of daar, onder de deur of aan een venster geplakt, een bericht gevonden van den ontvanger der belastingen, die hun opeischt tot dadelijke betaling van hunne persoonlijke belastingen voor geheel het jaar... omdat ze *verhuisd* zijn.

De Fransche wet zegt inderdaad dat iemand, als hij verhuist, de persoonlijke belasting moet betalen voor geheel het jaar, en dat dadelijk.

Die bewoners vinden die « laatste waarschuwing » volstrekt niet « pr ttig ».

Zij ha den immers niet verlangd te verhuizen !

ECHTELIJK DRAMA. — De automobielgeleider Delaveine van Amiens (Frankrijk), die van zijne vrouw gescheiden leefde, verzocht haar, donderdag morgend, het echtelijk leven te hernemen. Op hare weigering loste hij twee revolverschoten op haar. De vrouw viel badend in haar bloed ten gronde, terwijl de moordenaar zich ook twee kogels door het hoofd joeg. Delaveine bezweek schier onmiddellijk. Zijn slachtoffer, Louise Maullon, bevindt zich in wanhopigen toestand.

— EENE ZONDERLINGE GESCHIEDENIS. — Een handelaar van Parijs, M. Araudon, van Buda-Pest komende, ging te Weenen in de buffetzaal der statie om te eten. Eensklaps ontrukte twee kerels hem zijne bandtesch, welke voor meer dan 100,000 frank juweelen bevatte, en namen de vlucht.

Daar M. Araudon geen Duitsch kent, waren de dieven ver voorafuit: de bestolene de zaak had kunnen uitleggen.

Eene klacht werd gedaan bij de policie, maar toen men M. Araudon 's namiddags ging opzoeken, was deze spoorloos verdwenen.

— ECHTELIJK DRAMA. — Een soldaat van het 20e regiment artillerie, Alfons Rossignol, in garnizoen te Laon (Frankrijk), was te Pontoise zijne vrouw komen bezoeken. Zeer jaloersch zijnde, kon Rossignol er niet toe besluiten zijne vrouw alleen te laten en vroeg haar om samen te sterven.

De vrouw weigerde, waarop Rossignol voorstelde eene wandeling te gaan doen.

Aan den oever van het kanaal trok de soldaat eenen revolver en loste drie schoten op zijne vrouw. Deze werd in het hoofd getroffen en rolde in het water.

De moordenaar joeg zich eenen kogel door het hoofd en viel ook in de vaart. Men handle nog slechts zijn lijk op.

De vrouw kon nog uit het water kruipen ; haar toestand is wanhopig.

Duitschland.

AARDBEVING. — Uit Stuttgart wordt in dato 12 April geseind : Het observatorium te Hohenheim heeft vannacht om 1 uur 34 een hevige aardbeving op 9500 kilometers afstand waargenomen.

— GRAFSCHENNERS. — Te Marisfeld bij Sonneberg, in Thuringen, zijn 57 graven op het joodsche kerkhof geschonden. Men heeft ontdekt dat drie schooljongens de daders zijn.

— HOTELMUIZEN. — De policie van Berlijn, het eens, met deze van andere landen, heeft eene gansche bende van vrouwen aangehouden die gedurende de acht laatste jaren, de reizigers hebben geplunderd.

Achtien aanboudingen zijn gedaan. Deze bende was ingericht in Duitschland en zij had haar kwartier-generaal te Berlijn.

Spanje

INSTORTING IN EENE KAZERNE. — Verscheidene soldaten slepen te Valencia (Spanje) op den hooizolder, toen de plankenvloer eensklaps instortte. De soldaten vielen in den stal, waar de paarden stonden. Zes artilleurs werden nog al erg gekwetst en een hunner ligt op sterven.

Oostenrijk

BERGSTORTING. — Uit Czernowitz wordt gemeld, dat in het dorp Tantry 40 personen getroffen zijn door van de bergen vallende rotsblokken. Zeven zijn gedood, negen ernstig gewond en acht licht gewond.

— HOOGE OUDERDOM. — Te Leonfeld in Boven-Oostenrijk, is eene vrouw van 107 jaar overleden, die sedert haar gehoorte doofstom was geweest. Het oude vrouwke dat, onder den naam Quartier-Liesel, wijd en zijd bekend was, had als vondeling geen familienaam gekregen.

— ONGELUKKEN IN DE ALPEN. — Nog nooit hadden, volgens de laatste statistiek, zooveel doodelijke ongelukken plaats in de Alpen als in 1909, namelijk 143. Dit getal is in de laatste jaren steeds geklommen, namelijk in 1902, 53 ; in 1903, 76 ; in 1906, 98 ; in 1908, 108. Dit komt door de onvoorzichtigheid der toeristen, die zonder gids uitgaan en door de reclaam der hotels, die voor de feestdagen steeds optimistische berichten in de dagbladen laten verschijnen om toeristen te lokken. Dit gebeurde ook verleden jaar, hoewel het weer heel den zomer slecht was in de Alpen. Toch kwamen er zooveel toeristen als naar gewoonte.

— DE PLAAG DER SPIONNEN. — Uit Weenen wordt gemeld dat vier Russische spioenen in Galicie werden aangehouden. Deze personen zijn : professor Schryer, geboren te Odessa en woonachtig te Nancy ; de schadron-overste Wasili Iwanoff en een onbekende. Alle drie werden te Czernovitz aangehouden.

Anderzijds is een leger-officier Semionoff, van het regiment van Kourok, te Lemberg aangehouden, alwaar hij sedert een jaar en half gevestigd was. Men heeft in zijne woonst meer dan twee honderd militaire plans gevonden.

Eindelijk is te Weenen de koopman Jeczes veroordeeld geworden tot vier jaar dwangarbeid, uit hoofde van spionneering ten dienste van Rusland.

Italië

De onderbevelhebber van het Italiaansch oorlogschip « Amulfi » had tuchtstraffen opgelegd aan 172 leden der bemanning. Dezen waren daarover zoo verbitterd, dat zij verscheidene deelen van geweeren en van kanonnen in zee wierpen.

Slechts een matroos werd aangehouden.

Een andere matroos werd in het bezit gevonden van eenen brief, waarin er nog andere wraaknemingen aangekondigd werd, indien de onderbevelhebber niet verplaatst werd.

DE ETNA. — De lavastroom welke naar Fusara vloeide, is van richting veranderd. De stroomen in de richting van den Senaberg en de Bottardvallei, gaan op schrikbarende wijze vooruit.

Japan.

VREESELIJKE DYNAMIETONTPLOFFING. — Eene veerboot, in de haven van Kobé (Japan), gemeerd liggende, en welke als dynamietmagazijn dienst deed, is in de lucht gevlogen.

De uitwerksels der ontplofling werden in heel de stad gevoeld.

Bijna al de gebouwen langs den havenkant zijn ingestort.

Daar de gebouwen zeer licht opgetrokken zijn, is het getal slachtoffers betrekkelijk klein.

Turkije

EEN OPSTAND. — De leerlingen van 't lyceum van Gullata (Turkije), misnoegd over de afzetting van hunnen bestuurder, hebben bunne surveillanten gebonden en geslagen en vervolgens hebben ze het lyceum verlaten.

Rusland

BANDIETEN. — Uit Tiflis wordt gemeld dat bandieten te Kishais de schatkist hebben aangerand en de soldaten gedood van de militaire wacht benevens eenige bedienden van de schatkist en andere aanwezige personen. Men weet nog niet hoeveel zij gestolen hebben.

Volgens latere berichten is het eene bende van 30 Kaukasiërs, die een aanval in regel heeft gedaan op de schatkist. De militaire wacht heeft zich krachtig verzet. Drie soldaten, de kassier en de boekhouder, zijn gedood. Een onderofficier is doodelijk gekwetst. Er zijn in het geheel 17 slachtoffers.

Amerika

DRAMA IN EENE GEVANGENIS. — Uit Meridion, Mississipi, wordt gemeld, dat er schoten gelost zijn in de keldervertrekken der gevangenis, waar een neger opgesloten zat. Gevangenbewaarders werden gedood en de neger doodelijk gekwetst. Toen drong het volk de gevangenis binnen, nam den neger mede en hing hem op aan eenen telegraafpaal. Daarna haakte men het lijk af, sneed het den hals af, overgoot het met petrool en stak het in brand.

— Men meldt uit New-York de verdwijning van Miss Habersham, de dochter van een rijken beurzenmakelaar van Baltimore. Men heeft ze in een tentenkamp, aan de wateren van de rivier Despere, nabij St-Louis, teruggevonden. Zij leeft daar als echtgenoote van den Zigeunerkoning John Mitchel. Daar zij meerderjarig is kunnen de ouders niets tegen het huwelijk, inbrengen. In de vrijheid van het Zigeunerleven, heeft zij niet geheel haar Amerikaansche handelsgeest verloren. Zij verdient een goed stuk geld met dagbladartikelen over haar nomadenleven.

— MERKWAARDIGE OMBALING. — Verleden zondag is in de Doopsgezinde kerk, in Vijfde Avenue te New-York, een merkwaardig goed geslaagde ombaling gehouden. Deze kerk telt onder hare trouwe bezoekers een aantal millionairs, waaronder den ouden rockefeller.

Zondag laatst nu deed de predikant, de bekende dominee Akeb, een beroep op de gemeente, om gelden voor den bouw van eene nieuwe kerk, omdat het huidige gebouw niet meer in overeenstemming is met de beteekenis der gemeente. De ombaling bracht 162,000 dollars op en John Rockefeller, die onder de hoorders was, schreef een wissel voor een gelijk bedrag. De ombaling duurde nog geen half uur.

—o— **St-Leonardus gesticht.** — Rusthuis voor Dames. Luchtkuur in de bergen. 600 m. hoogte, Louise-Marie, bij Ronse. Prospectus op aanvraag.

BINNENLAND.

OUGREE. — GEHEIMZINNIGE DOOD. — Ten huize nummer 27 der Valleistraat, woont onder andere een 72-jarige grijsaard, met name Jozef Holin, die gescheiden leeft van zijne vrouw. Dinsdag morgen, zagen de geburen rook opstijgen uit zijne kamer. Zij gingen met den hoofdbuurder, M. Delhier, zien wat er gaande was, en zagen dat de man het vuur gestoken had in eenen hoop wol, die op den vloer lag. Zij doofden het uit en maanden den grijsaard aan, zich stil te houden. Daar men hem rond 2 uren niet meer hoorde, begaf men zich andermaal naar zijne kamer ; de man lag over zijn bed gebogen, op hetwelk enkel zijn hoofd rustte, en was dood. Men heeft het lijk naar het doodenhuis overgebracht.

LEUVEN. — Tijdens eene cinematoontoning op de vaart, gegeven door den St-Gertrudisbond van Leuven, ontstond er opeens een schrik onder het volk. Een aantal knapen hadden plaats genomen op een schip om beter te kunnen zien. Eensklaps verwijderde het zich van den wal. Door schrik bevangen, meenden zij aan wal te springen, doch vier huoner, van 9 tot 10 jaar oud, vielen in het water. Een schipper sprong hun na en kon hen gelukkig terug op het droog brengen. De knapen werden aanstonds naar hunne woning overgebracht. Dank aan het krachtdadig optreden der policie, die het ander volk op het schip deed blijven, zijn er geene ongelukken te betreuren.

BRUSSEL. — Een man van Tervuren was, ten gevolge oneenigheid met zijne vrouw, aan den drank geraakt. In een nieuw twisttooneel heeft de vrouw dinsdag eenen revolver genomen en de man met twee kogels getroffen, een in den arm en een in den schouder. De dokters hebben de kogels niet kunnen uithalen. De vrouw is voorloopig in vrijheid gelaten.

BRUSSEL. — STOUTMOEDIGE DIEFSTAL. — Woensdag morgend stelde eene handelaarster, der Henri Mausstraat, met verbazing vast dat heel haar magazijn geplunderd was. Eene groote hoeveelheid kostbare modeartikelen en eene belangrijke som geld waren verdwenen. Een onderzoek is ingesteld.

ANTWERPEN. — MOORD TE DEURNE. — Bij de weduwe B., winkelierster in deze gemeente, werd in de laatste dagen herhaaldelijk gestolen. Daarom had zij eenen gebuur, den 71-jarigen P. Van Munster, gevraagd om op haar huis te passen, als zij naar de Mis ging.

Toen zij woensdag morgend thuis kwam, vond zij den man vermoord ; hij was de keel afgesneden. Bloedige sporen leidden van den winkel naar het huis van eenen gebuur, die aangezouden werd. Hij heeft volledige bekentenissen gedaan.

Als gewoonlijk was hij in het huis gekomen om te stelen, meenende dat er niemand was, maar toen hij Van Munster zag, vermoordde hij dezen, omdat hij bem niet zou kunnen verklappen.

— VREESELIJK ONGELUK. — Woensdag namiddag viel Alois Delawier, 25 jaar, wonende te Belcele (Antwerpen), in het ruim van de « stoomboot « Galla », gemeerd aan het Bonapartedok, op het oogenblik dat een ijzeren ophaalbak, met 900 kilos kasseisteenen, uit de ophaalketting viel en op hem terecht kwam. De ongelukkige werd in boogst bedenkelijken toestand met eene schedelbreuk en de rechterknie ontwricht opgenomen.

RECKHEM. — Eene honderdjarige van Reckhem, mevrouw wed. Delporte, geboren Reina Bels, is overleden.

Zij werd geboren te Marcke, bij Kortrijk, op 8 september 1807.

FROIDLIEU. — MOORD. (Nadere bijzonderheden). — Na de vreeselijke moord gepleegd te hebben, heeft de ellendeling in het bloed van zijn slachtoffer getrapt. Zoo heeft men de bloedige sporen zijner schoenen teruggevonden in den winkel, boven op de kamers en in de schuur, langs waar hij vluchtte.

In de velden heeft men ook voetsporen gevonden welke ongetwijfeld door den moordenaar nagelaten werden.

In het huis der misdaad vond men een scheermes, alsook een stuk ijzer, dat door den moordenaar onder de deur gestoken was om te

---

DE VERDWENEN
Millionnair

[9de vervolg]

Na een langdurige wandeling kwamen zij voor het landhuis, een groot, vierkant gebouw, het type van een oud-Engelsch kasteel.

— Is dat uw huis ? vroeg Muriel.

— Ja, antwoordde hij, de oogen opheffend, die hij d n geheelen weg op den grond gericht had gehouden om zoo min mogelijk in het vochtige gras te trappen. Ja, dat is Hall.

De laan, die zij gevolgd hadden, leidde naar de achterzijde van het huis en kwam uit voor een deur, die moest behooren tot het deel, dat door de bedienden bewoond werd.

Op den drempel der deur stond eene vrouw, die ben al lang had zien naderen, maar die niet de minste aanstalten had gemaakt ben tegemoet te gaan, ofschoon zij had moeten zien, dat Carterbilt moeilijk liep en wel hulp noodig had.

Haar oogen drukten de grootste verbazing uit. Wat zouden die twee menschen moeten hebben, van wie de eenen den andere ondersteunde en die zoo maar dwars door het park in den vroegen morgen op het huis aankwamen ?

Zij nam het eerst het woord en niet op den toon, dien zij zou hebben aangenomen, als zij geweten had wie een van de beide personen was. De vrouw was eerder geneigd ben aantezien voor een paar landloopers en haar manier van spreken was met die meening in overeenstemming.

— Weet gij wel, dat het hier particulier eigendom is ?

In weerwil van de volkomen uitputting waaraan Carterbilt ten prooi was, plooide een glimlach zijn lippen en zegde hij :

— Ik weet het, omdat dat particulier eigendom het mijne is.

De vrouw van den tuinman keek zoo mogelijk nog meer verbaasd. Totdat haar verbazing in woede overging, waaraan zij zeker uiting zou hebben gegeven, als niet de nieuwsgierigheid, die haar het landloopersparr inboezemde, de overhand had gehad voor het oogenblik.

— Aan u ?

— Aan mij ! Ik ben Irving Carterbilt.

— Gij ?

De millionnair ontstelde. Er was meer verachting dan verwondering in dien uitroep van de vrouw. Carterbilt was niet gewoon op die wijze te worden toegesproken.

Toch kon men de vrouw niet heelemaal ongelijk geven, want Carterbilt zag er allesbehalve uit als een rijk heer, die landgoederen koopt.

— Ja, antwoordde hij, en deze dame is mijn verpleegster.

De tuinmansvrouw spitste de lippen alsof zij zoo dadelijk er 't noodige zou uitgooien, maar zij bracht het weer niet verder dan de spotlend gestelde vraag :

— Uw verpleegster ?

— Ja.

Dit « ja » werd op heftigen, ongeduldigen toon gezegd. Als de vrouw beter onderricht was geweest, zou zij uit dat « ja » begrepen hebben, dat zij te veel gezegd had. Carterbilt wierp een blik op haar, waarin een minder koppig mensch ongetwijfeld een nabijzijnd onweer zou hebben gelezen. Het lag echter niet in de gewoonte van den millionnair om met zijn bedienden veel woorden te verspillen. Hij zegde dus :

— Herinnert ge u niet mij een paar dagen geleden gezien te hebben, toen ik de bezitting in oogenschouw nam ?

De tuinmansvrouw keek hem lang en aandachtig aan. Ongetwijfeld vond zij eenige gelijkenis met den persoon, die toen voor haar stond en dezen... bedelaar, maar het verschil was wat al te groot. Zij aarzelde haar meening te zeggen.

— Ik heb orders, begon zij en als ge kunt...

— Laat mij voorbij !

Carterbilt had die woorden gezegd met gebiedende stem, op een toon, die geen tegenspraak duldt en waaraan men ondanks zichzelf moest gehoorzamen. Ook nu had die stem het gewone effect, want de vrouw week terzijde.

— Wilt ge mij volgen, jufvrouw, zegde hij tot Muriel, nu niet meer op haar steunende en haar voorgaande.

Muriel, die eerst ontstelde door den toon waarop hij sprak, herinnerde zich de rol, die zij op zich genomen had en ging achter Carterbilt 't huis binnen, op haar beurt weer gevolgd door de tuinmansvrouw, die haar wantrouwen behield. Zij was nog lang niet ten volle overtuigd, dat hij de werkelijke eigenaar was en besloot tot nader order een wakend oog op het tweetal te houden.

De onbekende was klaarblijkelijk op de hoogte van de indeeling van het huis, want hij begaf zich regelrecht naar de bibliotheek. Hierdoor gal hij das al voldoende te verstaan, dat hij er niet voor de eerste maal kwam. In dat vertrek aangekomen, gal hij zijn bevelen en strekte zich daarna op een divan uit. Hij gevoelde groote behoefte aan rust.

Ofschoon de tuinmansvrouw haar wantrouwen niet kon overwinnen, was zij door het optreden als heer en meester van Carterbilt wel eenigszins in haar overtuiging geschokt. Als hij de kooper eens was, dacht zij ten slotte, zou ik niet vriendelijk door hem behandeld worden. Laten wij dus, onder de noodige voorzichtigheid, doen alsof hij de baas in huis is.

De millionnair gelastte een ontbijt gereed te maken voor Muriel en voor hem en de tuinmansvrouw bediende zelf, om een oogje in het zeil te houden. Toen zij echter in het vertrek bleef, beval hij haar op korten toon de kamer te verlaten.

Carterbilt raakte nauwelijks aan de voorgezette spijzen, waarom Muriel weer voorstelde een doktor te laten halen. De zieke weigerde echter beslist, zeggende, dat het niets anders was dan overspanning van zenuwen. Wat kalmte en slaap zouden hem er wel weer spoedig bovenop helpen, was zijn meening.

X

DE DETECTIEVE

De houding van de tuinmansvrouw had niegelaten indruk op Muriel te maken, een indruk, die het meisje in zenuwachtige stemming bracht.

Het wantrouwen van die vrouw was zeer pijnlijk voor haar, temeer nog, daar zij moest erkennen, dat de vrouw niet heelemaal in het ongelijk was. Indereen zou zoo gedacht hebben. Maar bij het eerste gezicht al had Muriel gezien, dat de tuinmansvrouw een onaangenaam overdraagzaam karakter had, waarvoor zij bang was. Het stond dat mensch op het voorhoofd geschreven. Zeker, dat moest een persoon zijn, met wie men de grootste voorzichtigheid moest betrachten.

Muriel moest eenwel erkennen, dat haar eigen persoon reden gaf tot twijfel, aan de voorstelling, die Carterbilt van haar hoedanigheid had gegeven. Vrouwen zien scherper dan mannen in dat opzicht en een vrouw moest aan Muriel kunnen zien, dat zij geen verpleegster was. Iemand, die zoo'n nutlige bezigheid heeft, is wel te onderscheiden bijvoorbeeld van een naaister en ook van een meisje, dat er geen beroep op na houdt, zooals Muriel.

Toch, in weerwil van dat wantrouwen, gevoelde Muriel zich sterk om de taak, die zij op zich genomen had, te volbrengen.

Ook zij had, evenals de millionnair, gaarne eenige rust willen nemen, doch slapen was haar onmogelijk, zoolang zij geen besluit had genomen met het oog op de toekomst.

Zij nam een dagblad, dat op een tafel in haar nabijheid lag, in de hoop niermede haar geest al te leiden en de droevige gedachten, die haar bestormden, op den achtergrond te dringen. Bijna onmiddellijk vielen haar oogen op een advertentie op de laatste pagina van het blad en die advertentie bracht haar op een denkbeeld, dat misschien er toe kon leiden de verdenking van de tuinmansvrouw, dat zij geen verpleegster was, teniet te doen.

Muriel keek naar Carterbilt, die vast sliep. Toen stond zij zachtjes op, begaf zich naar het schrijfbureel en maakte een briel gereed. Het adres was gericht aan een bekend magazijn te Londen. Over hetgeen zij geschreven had, was niet lang nagedacht ; de nood deed haar onmiddellijk neerschrijven, wat zij zich in grove trekken gedacht had. De inhoud van den brief luidde aldus :

« Mijnheer,

» Ik maak hier deel uit van het personeel eener fancy-fair. De verkoopsters moeten een kostuum hebben, in overeenstemming met het liefdadige doel, dat de bazaar beoogt. Ik verzoek u vriendelijk mij per omgaande de uitrusting te doen toekomen van een verpleegster, geheel compleet. Aan de achterzijde van dit vel papier zult ge de noodige maten vinden. Uw advertentie geeft geen prijs aan, daarom sluit ik hierin twee pond sterling in bankpapier, wat wel voldoende zal zijn, naar ik veronderstel. Mocht het minder zijn, sluit dan het overschietende beurag bij de zending in. In 't tegenovergestelde geval zal ik het tekort nazenden. »

Muriel onderteekende het schrijven met den naam Jane Brown, als haar adres opgevende Hall, bij Peruon.

Het meisje had een oogenblik gearzeld eer zij dien naam zou zetten, daar zij natuurlijk er niet aan kon denken haar eigen naam te teekenen. Vreemd genoeg, had zij haar naam niet aan Carterbilt gezegd en evenmin had hij er naar gevraagd.

Toen zij onderteekende, beefde haar hand een weinig, want het was de eerste maal in haar leven, dat zij niet de waarheid huldigde. Maar zij dacht aan haar plicht, aan de taak, die zij zich gestelde had om den schat van haar vader en den moordenaar te bewaken en toen ging de zegel over de kerk.

Toen de brief gereed was ter verzending, beloe Muriel. Zij wachtte echter niet het oogenblik af, waarop de tuinmansvrouw de kamer zou binnentreden. Zij ging haar in den gang tegemoet, om Carterbilt niet te wekken.

— Waar is het postkantoor, vroeg zij aan de vrouw.

— Het postkantoor, jufvrouw, antwoordde de andere, terwijl zij Muriel van het hoofd tot de voeten opnam, dat is wel drie mylen hier vandaan.

— Zoo ! Hoe worden dan de brieven van hier verzonden ?

— De brievenbesteller blaast op zijn hoorn als hij hier voorbijkomt en dan stellen wij hem de brieven ter hand.

— Komt hij hier dikwijls voorbij ?

— Tweemaal per dag, mejuivrouw de verpleegster, zegde het wijf hatelijk.

Muriel deed of zij die woorden niet gehoord had en vervolgde :

— Belast hij zich ook met aangeteekende brieven ?

— Ja, dan brengt hij het reçu mee, als hij weer komt.

— Wilt ge hem dan vriendelijk verzoeken of hij voor deezen briel wil zorg dragen ? Zoo gij ziet, moet hij nog gelakt worden. Misschien wil hij dat wel doen, dan kan hij, als het reçu gebracht wordt, op een fooi rekenen.

De tuinmansvrouw nam den brief aan en zegde weer :

— Goed, mejuivrouw de verpleegster.

Muriel deed weer of zij niets van de beleedigende bedoeling begrepen had en ging naar de bibliotheek terug. De tuinmansvrouw was in de gang blijven staan en keerde het epistel wel tienmaal om en om. Ook las zij woord voor woord het adres en daarop zegde zij in zichzelf :

— Te denken, dat die avonturierster met haar hertoginnemanieren mij bevelen geeft en in den salon troont, alsof het heele huis haar toebehoort.

Na deze ontboezeming begaf zij zich naar haar eigen appartement, de keuken, waar zij zich het grootste deel van den dag ophield. Daar ging de brave ziel op een stoel zitten, waarna zij haar hoofd met een der handen ondersteunde. Zij dacht, zij zinde vermoedelijk op een plan.

Een ketel water stond te koken op het stel ; dicht er bij bevond zich een theeservies, waaruit men op kon maken, dat de tuinmansvrouw het voornemen had voor zichzelf een lekker bakje te zetten.

Den brief van Muriel had zij nog in de band en haar blikken dwaalden van den brief naar den ketel kokend water. En het kwam waarschijnlijk, doordat zijzelf kookte van nieuwsgierigheid dat zij op de gedachte kwam, die zij zou verwezenlijken.

Terwijl zij haar plannetje aan het uitwerken was, trad haar echtvriend, die op het buitengoed den post van tuinman uitoefende en die van bewaker met zijn vrouw deelde, de keuken binnen.

(t Vervolgt.)